

Na jutrovem.

(Potopisne in narodopisne črtice.
Spisal dr. Fr. L.)

(Dalje.)

X. Po znamenitih krajih.

Dasi mi je prijetno in sladko, ko se spominjam dogodkov in potov po Egiptu, vendar se sili vmes nekaka otožnost. Če si bil rad na kakem kraju, navdaja te klavernost, ko se ločiš — blizu tako, kakor se ti-toži po domu. Da, toži se mi po Egiptu in toži po sveti deželi, — zakaj bi to prikrival? — in vleče me tje čez morje, kakor ptice v jesenskem času. A ptice gredó lahko, jaz pa ne morem, ne smem. Tu čakam hude zime, katero bi prenašal mnogo lože — saj sem v mili domačiji, pri dragih svojcih, — ko bi ne bilo pri nas tudi trdih sre in v njih ledene zime. Našo milo,